

IMA ÉBREDÉSÉRT

ismeretlen

Szellők a széles, keskeny utakon...
kellemes, kedves és pajkos szélek,
Szószékek bíborát lengetők.
A padban fáradt, tikkadt emberek,
nyelvük kiszáradt, lelkük elepedt,
álmos-szomjasan várják az esőt...

A szél menetrend szerint kavarog...
Keveri az útszéli szemetet,
leveri a tavalyi levelet,
- nagy bűnbánattal sziszeg az avar, -
megbők néhány kevély kalapot,
ha az Úr előtt magát megadott
alázattal köszönni nem akar.

Azt hirdetjük, hogy drága, szent vetés
a mindennapi igehirdetés,
tökéletes a menete, váza,
kínos, pontos készüllet az ára.
A hallgatóink mind megcsodálják,
magnóra veszik, sztenografálják,
Szól az Ige reggel, délben, este,
de jaj, nincs erő a szélben!
A parázna csak parázna marad,
csak felhajtják a borospoharat,
az okos szüzeket kivevetik
Jairus leányát eltemetik.
Tolongnak a hamis próféták után
- A hű sáfárnak készül a horog -
s a naini ifju - csinos huligán -,
a tévét nézve sírba tántorog.

Jézus szolgája parancstól űzve
rovom a Kármelt engedelmesen,
Várok az ígért viharra, tűzre,
de nincs felhő, csak egy tenyérnyi sem.

A nyáj züllik szerte a világban,
Akháb iszik, Jézabel kéjeleg,
Szegény testéreink - a bővölködők mellett -
nélkülöznek.

Vannak édesanyák, akik abortuszra mennek,
Fiataljaink pedig a felettes parancsnak engedelmeskedve
a másik embert gyilkolni készülnek.
S mi mindezt némán és gyáván szemléljük,
az Isten házába pontosan eljáró
Szent Szellemmel teljes keresztények.

Uram, küldj esőt!
Bűnünk verdesőt!
Uram, küldj vihart,
zúgó zivatart!
Uram, küldd Igéd, irts, pusztíts, pörölj,
szavad legyen sziklazúzó pöröly,
hatezer voltos lángod cikázzon,
szívünk a bűntől felázzon!
Vagy ha ez kevés,
jöjjön jégverés,
de a szavakban szóljon az Isten!
Sáros fertőből talpra segítsen,
sebet gyógyítson, életet adjon,
holt berkeinkben, hogy új fakadjon,
új fű, új virág, zöldellő vetés!
URAM KÖNYÖRÜLJ, JÖJJÖN AZ ÉBREDÉS,
HADD LEGYEN SZENT AZ IGEHIRDETÉS!

(Szerző ismeretlen)

Forrás: www.keresztenydalok.hu